

तस्मात् अस्ताचलंगत्वेति ल्यबोपेपंचमी ॥ १० ॥ संतापयत समतापयत अडभाव आर्षः तिरोभूत एव सन्नेवं दहत्युदये तु भस्मीकरिष्यति लोकानित्याह तत इत्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दृश्य

तस्माल्लोकविनाशार्थं त्यवतिष्ठेन संशयः ॥ एवं कृतमतिः सूर्योऽत्यस्तमभ्यगमद्विरिं ॥ १० ॥ तस्माल्लोकविनाशाय संतापयत भास्करः ॥ ततो देवानुपागम्य  
प्रोचुरेवं महर्षयः ॥ ११ ॥ अद्यार्धरात्रसमये सर्वलोकभयावहः ॥ उत्पत्स्यते महान् दाहस्रैलोक्यस्य विनाशनः ॥ १२ ॥ ततो देवाः सर्षिगणा उपगम्य पितामहं ॥  
अब्रुवन् किमिवेहायमहदाहकृतं भयं ॥ १३ ॥ न तावद् दृश्यते सूर्यः क्षयोऽयं प्रतिभाति च ॥ उदिते भगवन् भानौ कथमेतद् भविष्यति ॥ १४ ॥ पितामह उवाच  
एष लोकविनाशाय रविरुद्यंतु मुद्यतः ॥ दृश्यन्नेव हिलोकान्सभस्मराशीकरिष्यति ॥ १५ ॥ तस्य प्रतिविधानं च विहितं पूर्वमेव हि ॥ कश्यपस्य सुतो धीमान रु  
णेत्यभिविश्रुतः ॥ १६ ॥ महाकायो महातेजाः स स्थास्यति पुरो रवेः ॥ करिष्यति च सारथ्यं ते जश्वास्य हरिष्यति ॥ १७ ॥ लोकानां स्वस्ति चैवं स्यादृषीणां च दि  
वौकसां ॥ प्रमतिरुवाच ततः पितामहाज्ञातः सर्वं च क्रेतदाऽरुणः ॥ १८ ॥ उदितश्चैव स वितात्यरुणेन समावृतः ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्सूर्यमन्युरा  
विशत् ॥ १९ ॥ अरुणश्च यथैवास्य सारथ्यमकरोत्यभुः ॥ भूय एवापरं प्रश्रंशृणु पूर्वमुदाहृतं ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणिसौ  
पर्णे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ सौतिरुवाच ततः कामगमः पक्षी महावीर्यो महाबलः ॥ मातुरंति कमागच्छत्परंपारं महोद  
धेः ॥ १ ॥ यत्र सा विनता तस्मिन्पणितेन पराजिता ॥ अतीव दुःख संतप्ता दासी भावमुपागता ॥ २ ॥ ततः कदाचिद् दिनतां प्रणतां पुत्रसन्निधौ ॥ काले चाहूय व  
चनं कद्रूरिदमभाषत ॥ ३ ॥ नागानामालयं भद्रे सुरम्यं चारुदर्शनं ॥ समुद्रकुक्षावेकांते तत्र मां विनते नय ॥ ४ ॥ ततः सुपर्णमातातामवहत्सर्पमातरं ॥ पन्न  
गान्गरुडश्चापि मातुर्वचनचोदितः ॥ ५ ॥ स सूर्यमभितो याति वै न ते यो विहंगमः ॥ सूर्यरश्मिप्रतप्ताश्च मूर्छिताः पन्नगाऽभवन् ॥ ६ ॥ तदवस्थान् सुतान् दृ  
ष्ट्वा कद्रूः शक्रमथास्तुवत् ॥ नमस्ते सर्वदेवेश नमस्ते बलसूदन ॥ ७ ॥ नमुचिघ्न नमस्ते स्तुसहस्राक्षशचीपते ॥ सर्पाणां सूर्यतप्तानां वारिणां त्वं पुत्रो भव ॥ ८ ॥  
त्वमेव परमं त्राणमस्माकममरोत्तम ॥ ईशोऽत्यसि पयः स्रष्टुं त्वमनल्पं पुरंदर ॥ ९ ॥

न्यश्यन् कंडूदेराकृतिगणत्वात् दृशेरपि स्वार्थेयक ॥ १५ ॥ प्रतिविधानं प्रतीकारः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥  
तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अभितः संमुखं पन्नगा अभवन्संघिरार्षः ॥ ६ ॥ अत्रापीन्द्रोपाधिकं ब्रह्मस्तूयते नमस्ते इत्यादिना लोकस्रष्टृत्वसंहर्तृत्वादेस्तल्लिङ्गदर्शनात् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥